

Sygn. akt: III U 1030/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 lutego 2014 r. w O.

sprawy z odwołania T. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania T. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19.06.2013r. **znak** (...) -1

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje T. M. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 22.05.2013r.;
2. stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. na rzecz T. M. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.06.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił T. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Pełnomocnik T. M. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, której zarzucał błąd w ustaleniach faktycznych. Pełnomocnik podniósł, że z przedstawionego przez ubezpieczonego świadectwa pracy i wypowiedzi umowy o pracę wynika, że stosunek pracy T. M. został rozwiązany z powodu likwidacji stanowiska i redukcji zatrudnienia.

ZUS w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy podnosił, że stosunek pracy odwołującego został rozwiązany na podstawie art. 30 §1 pkt. 2 art. 32 §1pkt 3 art. 36§1 pkt. 3 Kodeksu Pracy a nie z przyczyn

dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy z dnia 13.03.2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Sąd ustalił, co następuje:

T. M. w dniu 21.05.2013r. złożył w Oddziale ZUS wniosek o ustalenie prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zgodnie z ustaleniami ZUS, które nie były kwestionowane odwołujący zgromadził okres stażu pracy wynoszący 38 lat 6 miesięcy i 18 dni, w tym 35 lat 3 miesiące i 27 dni okresów składkowych, 8 miesięcy 5 dni okresów nieskładkowych oraz 2 lata 6 miesięcy i 16 dni okresów uzupełniających.

Ostatnim zatrudnieniem T. M. było stanowisko kierowca-mechanik w PPHU (...) K. Z. w okresie od 20.07.2011r. do 31.07.2012r. Stosunek pracy odwołującego ustał na skutek wypowiedzenia przez pracodawcę z powodu likwidacji stanowiska i redukcji zatrudnienia.

T. M. w okresie od 6.08.2012r. figurował w Powiatowym Urzędzie Pracy w M. jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku od dnia 14.08.2012r.

W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych ubezpieczony nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub pracy zarobkowej w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie raportu ustalenia uprawnień (k. 47-49 a.r.) zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy w M. (k.22 a.r.), świadectwa pracy z dnia 2.08.2012r. wraz z korektą z dnia 25.06.2013r. (k. 8- a.s.) oraz zeznań świadka R. Z. (k. 24-26 a.s i k.48 adnotacja 2:03) i odwołującego słuchanego w charakterze strony(k. 49, adnotacja:13: 57).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie T. M. jest zasadne i podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 2 ust 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych prawo do tego świadczenia przysługuje osobie która, do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn oraz ukończyła co najmniej 60 lat w przypadku mężczyzn.

Ponadto w myśl art.2 ust.3 tej ustawy – świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W przypadku T. M. ZUS w oparciu o przedstawione świadectwo pracy ubezpieczonego (bez korekty z dnia 25.06.2013r.) uznał, że nie doszło do rozwiązania stosunku pracy z poprzednim pracodawcą z przyczyn dotyczących

zakładu pracy a podstawą wypowiedzenia tego stosunku były przepisy Kodeksu pracy (art. 30§1pkt2, art. 32§1pkt3, art. 36§1 pkt 3).

Kwestią sporną a ponadto ostatnią przesłanką warunkującą nabycie przez T. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego było ustalenie czy rozwiązanie ostatniego stosunku pracy ubezpieczonego nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20.04.2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy tj. z powodu likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych lub technologicznych.

Odwołujący nie zgadzał się z ustaleniami poczynionymi przez ZUS. Według jego wyjaśnień w okresie pracy w przedsiębiorstwie (...) był zatrudniony jako kierowca cysterny, którą woził produkty sypkie - cement, mączkę. Pozostali kierowcy zatrudnieni w przedsiębiorstwie jeździli na tirach, a kierowców cystern było wyłącznie 3 lub 4. W związku ze zlikwidowaniem cystern w firmie już nikt nie jeździ w charakterze kierowcy cysterny a jedynie jako kierowcy samochodu ciężarowego. Odwołujący był zatrudniony jako kierowca mechanik gdyż jego zawód wyuczony to mechanik maszyn rolniczych jednak jego praca polegała wyłącznie na pracy kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Odwołujący podkreślał, że zwolnienie nastąpiło z inicjatywy pracodawcy gdyż firma nie miała już pracy dla kierowcy samochodu- cysterny.

Świadek R. Z. pełnomocnik ostatniego pracodawcy odwołującego się K. Z. zeznał, że firma którą prowadzi jego żona zajmuje się usługami transportowymi przy użyciu samochodów ciężarowych. Aktualne zatrudnienie w firmie wynosi ok. 40 osób. Odwołujący był zatrudniony w charakterze kierowcy mechanika, ale jego zadania polegały na transporcie przy użyciu cystern, którymi przewoził materiały sypkie. W tym czasie firma pracowała jako podwykonawca firm współpracujących z (...) Elektrownia S.A. w O.. Zgodnie z zeznaniami świadka firma w dalszym ciągu posiada samochody – cysterny jednak są one innego rodzaju i kierowcy tych aut nie zajmują się transportem materiałów sypkich. Świadek oświadczył, że aktualnie firma zmienia kierunek rozwoju i nastawia się na transport międzynarodowy na wschodnią Europę przy użyciu samochodów ciężarowych – tirów. Specyfika związana z transportem międzynarodowym związana jest z posiadaniem specjalnych zezwoleń i uprawnień, których odwołujący nie posiada i w związku z tym firma nie miała możliwości jego dalszego zatrudnienia.

Świadek dodał, że faktycznie on zajmuje się wszystkimi sprawami pracowniczymi w firmie i inicjatywa zwolnienia odwołującego była podyktowana brakiem pracy dla ubezpieczonego. Świadek dodał, że świadectwo pracy odwołującego zostało poddane korekcie przez pracodawcę gdyż w tytule „przyczyny ustania stosunku pracy” należało dopisać „i redukcji zatrudnienia” gdyż nastąpiła nie tylko likwidacja stanowiska pracy odwołującego ale też redukcja zatrudnienia.

Zgodnie z zeznaniami świadka obecnie nikt nie wykonuje czynności jakie wykonywał T. M. gdyż zakład utracił kontrakt z E. na przewóz towaru cysternami i od 2012 roku firma nie wykonuje tego rodzaju transportu. Cysterny używane przez odwołującego oraz pozostałych 2 pracowników zostały zełomowane. Pozostali pracownicy którzy wykonywali czynności związane z transportem cysternami materiałów sypkich również nie wykonują już tych prac, jeden został zwolniony, a drugi przekwalifikował się na kierowcę międzynarodowego i w dalszym ciągu jest zatrudniony. Ponadto świadek dodał, że firma rozrasta się ale nie zwiększa zatrudnienia kierowców, a jedynie pracowników w dziale kadr. (...) działalności firmy nastawiony jest na dłuższe wyjazdy zagraniczne, których odwołujący nie byłby w stanie wykonać a ponadto firmy spedycyjne narzucają określone wymogi dla kierowców a jednym z nich jest wiek od 30 do 55 lat, posiadane prawo jazdy międzynarodowe, znajomość języków obcych czy wytrzymałość na długotrwały pobyt i nocleg w samochodzie.

Zgodnie z pismem PPHU (...) z dnia 19.11.2013r. w firmie następował powolny wzrost zatrudnienia w okresach od sierpnia 2013r. w grupie kierowców mechaników, którzy wyspecjalizowali się w transporcie międzynarodowym do krajów Rosja, Białoruś, Łotwa, Estonia i Litwa.

T. M. słuchany w charakterze strony zeznał dodatkowo, że pracę kierowcy samochodu ciężarowego cysterny wykonywał jedynie na terenie kraju. W czasie kiedy był zatrudniany nie wymagano od niego umiejętności i kwalifikacji

do wyjazdów zagranicznych a przerwy w pracy które miała w okresach 2011 roku wynikały z braku pracy w charakterze kierowcy cysterny.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom świadka i odwołującego. Złożone zeznania są wiarygodne, logiczne oraz poparte dokumentacją zgromadzoną w aktach sądowych, a także w aktach osobowych T. M.. Świadek R. Z. z racji wykonywanej pracy miał wiedzę na temat pracy odwołującego a jako osoba obca dla ubezpieczonego nie miał powodu składać fałszywych zeznań. Zeznania świadka składane były w sposób swobodny - Sąd nie dopatrywał się w nich sprzeczności czy konfabulacji.

Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego ustalił, że w okresie ostatniego zatrudnienia w PPHU (...) K. Z. odwołujący był zatrudniony jako kierowca- mechanik samochodu ciężarowego- cysterny, które to stanowisko z przyczyn ekonomicznych uległo likwidacji w 2012 roku i w związku z tym uległ rozwiązaniu stosunek pracy T. M. z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia.

W związku z powyższym Sąd na mocy art. 477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał T. M. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 22.05.2013r.

Sąd przyznał odwołującemu się prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 22.05.2013r. tj. zgodnie z art. 7 ust 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych od następnego dnia po złożeniu przez ubezpieczonego wniosku o to świadczenie wraz z dokumentami.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z art. 11 ust 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującemu prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istnieją podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującemu prawa do świadczeń przedemerytalnych. Dopiero przeprowadzenie poszerzonego postępowania dowodowego przed Sądem pozwoliło na ustalenie okoliczności likwidacji zajmowanego przez odwołującego stanowiska, a tym samym przyznanie T. M. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

O kosztach zastępstwa procesowego odwołującego się przez adwokata Sąd orzekł na podstawie art. 98§ 1 k.p.c.